

Sygn. akt R III C 29/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 kwietnia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący SSR Dominika Gotthardt

Protokolant Justyna Łukaszczyk

po rozpoznaniu w dniu 30 kwietnia 2013 r. w Zgorzelcu

na rozprawie sprawy

z powództwa **małoletniej A. O. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową M. O.**

przeciwko **J. O.**

o podwyższenie alimentów

powództwo oddała.

Sygn. akt R III C 29/13

UZASADNIENIE

Przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki M. O. w pozwie skierowanym przeciwko J. O. wniosła o podwyższenie alimentów z kwoty po 200 zł miesięcznie do kwoty po 400 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu podniosła, iż ostatnio zostały zasądzone alimenty 10 lat temu i od tamtego czasu potrzeby małoletniej A. O. wzrosły, która ma obecnie 17 lat. Matka małoletniej z dniem 21 grudnia 2012 r. straciła pracę i obecnie otrzymuje się ze świadczenia rehabilitacyjnego.

Pozwany J. O. w odpowiedzi na pozew (k. 17) wniósł o oddalenie powództwa w całości, zarzucając, iż ma orzeczoną całkowitą niezdolność do pracy i utrzymuje się z pomocy społecznej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Bezspornym jest, iż Sąd Rejonowy w Zgorzelcu wyrokiem zaocznym z dnia 27 lipca 2000 r., sygn. akt R III C 616/00 zasądził od J. O. na rzecz jego małoletniej córki A. O. alimenty w kwocie po 200 zł miesięcznie.

Obecnie małoletnia A. O. ma 17 lat, jest uczennicą I klasy szkoły zawodowej w Z., mieszka razem z matką i pozwanym. Małoletnia A. O. ma diagnozowaną otyłość, wymaga leczenia w poradni endokrynologicznej, uczęszcza na zajęcia fitness.

Matka małoletniej M. O. nie pracuje, obecnie otrzymuje świadczenie rehabilitacyjne w wysokości 1.500 zł miesięcznie.

Dowód: 1. zeznania M. O. k. 24,

2. odpis aktu urodzenia k. 5,

3. zaświadczenia k. 6, k. 9, k. 10,

4. decyzja k. 7,

5. orzeczenie k. 8,

6. zaświadczenia lekarskie k. 19, k. 20.

Pozwany J. O. nigdzie nie pracuje, ma orzeczoną całkowitą niezdolność do pracy. Nie otrzymuje renty z tytułu niezdolności do pracy, utrzymuje się z pomocy społecznej.

Pozwany mieszka razem z córką A. O. i żoną M. O..

Dowód: 1. zeznania pozwanego J. O. k. 25,

2. orzeczenie k. 21,

3. decyzje k. 22, k. 23.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 133 § 1 k.r.o. w zw. z art. 135 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zgodnie zaś z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Bezsprzeczne jest, iż Sąd Rejonowy w Zgorzelcu ważąc potrzeby małoletniej A. O. oraz możliwości zarobkowe J. O. na dzień 27 lipca 2000 r. określił wysokość alimentów na rzecz A. O. na kwotę po 200 zł miesięcznie.

W przedmiotowej sprawie przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki domagając się podwyższenia alimentów powołała się na okoliczność, iż od ostatnio zasądzonych alimentów minęło 10 lat i koszty utrzymania małoletniej wzrosły.

Orzekając o alimentach sąd bierze za podstawę rozstrzygnięcia potrzeby uprawnionego oraz zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego według stanu istniejącego w dacie orzekania (art. 135 k.r.o. w zw. z art. 316 § 1 k.p.c.). Natomiast zgodnie z art. 138 k.r.o. istnieje możliwość zmiany wysokości zasądzonych alimentów jednakże tylko w razie zmiany stosunków, przez którą rozumie się istotne zwiększenie lub zmniejszenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, bądź istotne zwiększenie się bądź zmniejszenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego. Zakres obowiązku alimentacyjnego wyznaczać będą poszczególne sytuacje uprawnionego i zobowiązanego, konkretne warunki społeczno-ekonomiczne oraz cele i funkcje obowiązku alimentacyjnego.

Dla stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o., należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności - na tle sytuacji ogólnej - mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego. Zmiana orzeczenia dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków powstałych po jego wydaniu, a jej ustalenie następuje przez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami uprzednio istniejącymi. Wynika z tego, że rozstrzygnięcie o żądaniu opartym na art. 138 k.r.o. wymaga, porównania stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku zasądzającego alimenty ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu czy obniżeniu.

Podkreślić należy, iż przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki, pomimo spoczywającego na niej obowiązku wynikającego z art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. – udowodnienia faktu z którego wywodzi skutki prawne, o czym została pouczona, nie wykazała aby od ostatnio ustalonych alimentów do chwili wyrokowania nastąpiła taka zmiana stosunków w zakresie potrzeb małoletniej A. O. oraz możliwości zarobkowych pozwanego J. O., która uzasadniałaby podwyższenie alimentów.

Jednocześnie jednak podkreślenia wymaga, iż przy ustalaniu przez sąd wysokości alimentów pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można odrywać od pojęcia zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Pojęcia te w praktyce pozostają we wzajemnej zależności i obie przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, do tego stopnia, że za górną granicę świadczeń alimentacyjnych należy uznać zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego chociażby nawet w tych ramach nie znajdowały pokrycia wszystkie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego do alimentacji.

W kontekście powyższego wskazać należy, iż w ocenie Sądu obecne możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego J. O. nie pozwalają mu na uiszczanie alimentów na rzecz córki w kwocie wyższej niż 200 zł miesięcznie, albowiem nigdzie nie pracuje i od 2004 r. jest całkowicie niezdolny do pracy.

Poza tym podkreślić należy, iż oboje rodzice są zobowiązani do alimentacji dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie w częściach odpowiadających ich możliwościom zarobkowym i majątkowym. Jak wynika z zeznań przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki otrzymuje ona świadczenie rehabilitacyjne w wysokości 1.500 zł, podczas gdy pozwany utrzymuje się z pomocy społecznej i jest całkowicie niezdolny do pracy.

Mając na uwadze powyższe powództwo o podwyższenie alimentów na podstawie art. 133 k.r.o., 135 k.r.o. i 138 k.r.o. jako bezzasadne podlegało oddaleniu.